

ŞEHR-ÂYİN
KANDİL DÜŞLERİ

Salih OKUMUŞ

ŞEHR-ÂYİN
KANDİL DÜŞLERİ

Salih OKUMUŞ

Ordu 2015

ŒEHR-AYIN - KANDİL DÜŒLERİ
Salih OKUMUŒ

Serüven Yayınları
Edebiyat Dizisi
Œiir:10

ISBN:978-605-88324-5-9

Kapak Tasarımı: Salih OKUMUŒ

Resim: İnternet

Baskı-Cilt: Kaan Matbaası

İkinci Matbaacılar Sitesi

2NC3 Topkapı / İstanbul

www.matbaa.in

Tel: 0(212)5341726

1.Baskı: Ordu 2015

Baskı Adedi:500

Serüven Kitap

Düz Mahalle Yıldız Sokak Nu:10

Altınordu / Ordu

seruvenyayinlari@hotmail.com

Dr. SALİH OKUMUŞ, 1968 yılında Pazar'da (Rize) doğdu. İlk ve orta tahsilini aynı Şehirde tamamladı. 1992 yılında Trakya Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdi. 1995 yılında aynı üniversitesinin Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalında "Emin Nihad Bey ve Mısîmeset-nâme" adlı çalışmasıyla Yüksek Lisans eğitimini, 1999 yılında da "Çağdaş Azerbaycan Şairi Memmed Araz (Hayatı, Edebi Kişiliği ve Eserleri)" adlı tez çalışmasıyla da doktora eğitimini tamamlayarak doktor unvanını aldı.

1993 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne Araştırma Görevlisi olarak atandı. 1998-1999 yıllarında Afyon Kocatepe Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde Araştırma Görevlisi olarak çalıştı. 2000 yılında On dokuz Mayıs Üniversitesi Ordu Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde Yrd.Doç.Dr. unvanıyla görev başlandı. Burada, kurucu bölüm başkanlığı yaptı. 2006 yılında bu Fakültenin yeni kurulan Ordu Üniversitesine aktarılmasıyla, adı geçen üniversitenin kadrosuna geçti. İki dönem Enstitü Müdürlüğü görevini yürüttü.

Okumuş, bilgi ve görgüsünü artırmak üzere çeşitli yurtdışı görevlerinde de bulundu. Bu çerçevede, 1992-93 ve 96 yıllarında Azerbaycan'a gitti. Burada Bakı Devlet Üniversitesi Halk Tasarrufatı'nı İdare Etme Enstitüsü ile Azerbaycan El Yazmaları Enstitüsünde misafir öğretim elemanı olarak çalıştı. 2004 yılında Manchester Üniversitesinde yapılan "Türk Dünyası Edebiyatları ve Örnek Metinler" adlı projede görev aldı. 2012 yılında Yunus Emre Enstitüsü Turkojoloji Projesi kapsamında Priztine Üniversitesi Filoloji Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde misafir Öğretim Üyesi olarak görev yaptı. 2013 tarihinde bu üniversitenin kadrosuna geçti. Halen Priztine Üniversitesi Filoloji Fakültesinde Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde Öğretim Üyesi olarak çalışmaktadır.

Okumuş'un "Elmas Yıldırım", "Mısîmeset-nâme", "Memmed Araz", "Cumburizet Dönemi Ordulu Şairler Antolojisi", "Gülşenar Dergisinde Edebi Posteler", "Tanzimat Hikâye ve Romanlarında İstanbul Esrafları", "Gülşenar Dergisi (Metin-İndeksi)" ve "Güzide Gülşenar Taranaçlı'nın Yayınlanmamış Mektupları" adlı sekiz kitabı ile gazete, dergi ve ansiklopedilerde yayımlanmış çok sayıda yaygın bulunmaktadır.

Okumuş, evli ve bir kız çocuğu babasıdır.

İÇİNDEKİLER

Annem Ellerimin Sıcaklığıdır

Annem Ellerimin Sıcaklığıdır 12

Şehr-Ayın - Kandil Düğleri

Sen, Ben Ve Şehir 16

Yahariş 17

Günaha Battı Ellerim 19

Hangi Kalbe Girsem Yalnızmışım Sanırım 20

Sensiz Teselliler Yahut Dünkü Sevgililerimiz 21

Siz O Zaman Yoktunuz! 22

Pastırma Yazı (Yalancı Dormansi) 24

Çirpiniş 25

Anılar 27

Önce Çiçekler Ağar 29

İstanbul Avucumun İçinde 31

Sürçün 32

Hayat Oyunu 33

Ama Önce Git! 34

Villar 35

İlk Bakışta Aşk	36
Öyle Uzun Zaman Oldu Ki!...	37
Deniz Feneri Ve Mavi	
Deniz Feneri Ve Mavi	40
Deniz Feneri Ve Maviye Cevap	43
Afet	46
İntikam	47
Yüreğim Elinizde	48
Beklediğim Yolcu	49
Dünyaya Erken Gelen Adam Yahut Geç Kalan Mutluluk	50
Rüya	52
Gazeller	
Gazel	54
Gazel	55
Bitmemiş Şiirler	
Sana Vurgun Olduğum Aşikâr Oldu	58
Benim Gönlüm Tuttuğu,	59
Lâle-Zârda Gonca Açar, Bülbül Ötermiş.	60
Ha Seni!	61
Beddua Etmedim, Küfür Etmedim	62
Şair Her An Âzık Olandır Dersdi Ustam	63

Züleyha Gili	64
Helâlimdir Bilirim,	65
Ben Yüreğim	66
Bu Gün Dönmeyecek Bir Daha Geri	67
En Çok Sevdiğim Sen Bile Olsan	68
Gönül Ki, Dert İstiyordu	69
Gözler	70
Aşk Zedeler	71
Büyümek	72
Geceler	73
Aşk	74
Gece Alabildiğine Karanlık,	75
İşte Yine Yalnızım.	76
Penceremin Arasında Karanlıklar Var	77

Tarife Derkenar

Ah U Zâr	80
Ay Battıysa Batmadiya Güneş	82
Yağız At	83
Yunus'un	84
Muradiyede Akşam	85
Suların Aşkı	86

Bağlar	87
Kime Ne?	88
Ay-Ten	89
Telli Duvaklı Yarınlar	90
Ayak İzleri	91
Köy Kahveni	92
Mutsuz Çocuk	93
Bu Yol Yare Gider Mi?	94

ÖNSÖZ

Okul yıllarında okuma zevkiyle tanıştım. Edebiyata meylim ve merakım da bu yıllarda başlar. Şiirle yakından ilgilendim. Öğretmenlerim ve aile büyüklerinin yönlendirmesiyle yazma denemelerinde başladım. Bunda dedemin eski yazıdan okuduğu hikâyeler ile nenemin anlattığı masalların etkisi büyüktür. Ayrıca çocukluğunda özgürce dolıştığım yaylaların da benim rubunda derin izler bıraktığı kesindir.

İlk şiirlerim Ardeşen, Pazar ve Rize'deki yerel gazetelerde yayımlandı. Üniversitede aldığım edebiyat tahsili bu alandaki çalışmalarımı daha da yoğunlaştırdı. Bu yıllardaki şiirlerimde geleneğin izlerine rastlamak mümkündür. Hikâyeye ve denemelerimin bazıları Gençliğin Sesi dergisinde yayımlandı. Katıldığım çeşitli yarışmalardan ödüller aldım. 1990'li yılların ikinci yarısından itibaren yazdığım şiirler, İlk Damla, Yunus, Yeşil Rize, Aşkın E Hali gibi edebiyat ve şiir dergilerinde yayımlandı.

1999 yılında Yeni Türk Edebiyatı alanında başladığım lisansüstü eğitimimi tamamladıktan sonara, kendime yeni çalışma alanları buldum. Bu tarihten itibaren daha çok araştırma ve incelemelere ağırlık verdim. Bilimsel yayınlar yaptım.

Ancak şiir her zaman gönülümün bir yanında saklı kaldı. Onu gün ışığına çıkarmak, lezzetine bakmak hep, loş ırkıta okuyup romantiklezmek sanırım bu şiirlere nasib oldu.

Ordu, 2015

ANNEM ELLERİMİN SICAKLIĞIDIR

ANNEM ELLERİMİN SICAKLIĞIDIR

“Bir gün uçuşun kapısı açıldı. Küçük bir kız çocuğunun annesi kanatlanıp gitti sessizce. Çocuk: “Annem ellerimden kim tutacak” dedi. Bir başka gün, uçmak bir anneyi daha baştacı etti. Oğlu: “Annem” dedi omuzlarımda. Şiir, işte bu iki annenin aziz hatıralarına ithaf olunmuştur.”

Annem,
Unutmadım, biriktirdiğin kırkikindi yağmurlarını.
Kar vakti,

İğde kokulu kucaklarından akan
Çeşmelerde yıkandığımı...
Unutmadım, gecelerden yıldız toplayan

Ellerinin sıcaklığını.

Annem,
Ne zormuş terkedilmiş evlerde aynaları tanımak,
Ve bırakıp gitmek,
Tahta beşiklerde çocuksu cesaretleri
Zaman taş duvarlarda asılı bir heybede gizlenir
Sesleri kesilir bahçeye bakan küçük odaların
Kaybolup giderler güneşi utan çocuklar (da).

Annem,
Aynalar hırçın bir telaştadır...
Ilık bir nefes gibi kokan saçların
Bir avuç kızgın kum olur
Dağılır çığ düşen yüreğimde
Bir gül bahçesinde saklanır
Gözyaşlarımız

Yıllar önce semadan çaldığımız
Ve taze buhurdan gibi kokar toprak
Hatırlanır bir bir evvelden sakladıklarımız
Aklıma çivilenir de şimdi
Bilyelerimi sakladığım heybelerden

Gülümseyişin

Annem,
Güvercinlere taş atan çocuk değilim

Büyüdüm, biliyor musun dün bir çiçeğe

Utandım, mahcup bir nazar gibi

Eridim ellerinde

Bir “ney”e üfledi uzaklarda bir derviş
Yüreğimde göçe hazırlandı yörük bir acı
Öğrettiğin dualarla hafifledi içimdeki salıncak

Annem,

Sıcak sözler topladım duaların dilinden

Bir ebru çerçvelendi gözlerimde

Dilimin ucuna gelip durdu bir şey...

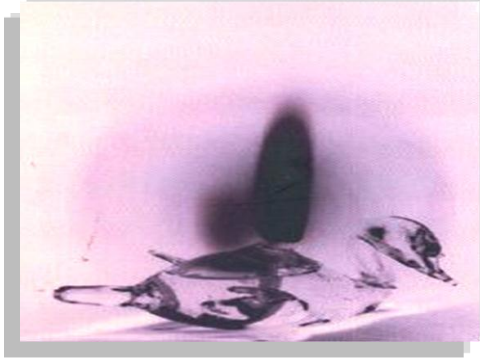
Ellerinde kaldı dudaklarım

Cam şekerlerimi fırlattığım

Bayram sabahları

Annem ellerimin sıcaklığıdır...

25 Haziran 2005, Ordu

ŞEHİR-AYIN - KANDİL DÜŞLERİ

SEN, BEN VE ŞEHİR

En çok bana bakan gözlerinden kaçardım
Saklanırdım karanlık bir Őehrin minarelerine
Ayrılırken içimde kıyametler kopardı
Bana ağlardı bütün Şehir

Asla unutma(z)dım utangaç gözlerini
Bir mahçup nazar olurdu
İçimde erirdi kar taneleri
Pencerelerde ışık toplardı
mahzun çocuklar.

Başları öne eğikti
Güneş kırmızı entarili bir kız olurdu
Ayaklarına kapanırdı bütün Şehir
Yıldızlar inerdi Boztepe'ye
Geceye teslim olurdu kızlar
Sallanırdı avuçlarımda
bir kandil gibi Şehir.

En çok bana bakan gözlerinden kaçardım
Saklanırdım Kurul'da bir kayanın ardına
Hain tuzaklarıyla karşımda dururdu,
parıltılı bir Şehir.
Sabaha karşı bacalardan yeni öyküler tüterdi
Serin bir ayrılık rüzgârı eserdi,
titrerdi içim.
Saçlarını yolan bir anne olurdu Şehir
ben sana tutunurdum
Hayat bir daha başlardı Boztepe'de
Güneş kırmızı entarili bir kız olurdu
Gözlerinde uyanırdı bütün Şehir.
Ordu, 15 Mayıs 2005

YAKARIŞ

Güneş çekilirdi pencerelerden
Karanlık bir mahrem gibi
usulca girerdi evlerimize

Yağmur bir dua olurdu
Yetim çocukların avuçlarında.
toprak suya doyardı...
Oysa gözyaşlarının gücüne inanmazdım eskiden.

Gök kubbede dua gibi dolaşırđı ahlar,
Gezgin bir titreyiş olurdu içlerimizde.
Yer yüzü canlanırdı,
Uçurumlar,
Dağ dorukları...
Yeni bir sabah verirdi güneş ellerimize.

Doru atlar çıkagelirdi
kar yığınlarından
Zaman kaçak bir sevgili olurdu
Bıçak sırtlarında
Sızıldatırdı inceden ince...

Gül kokuları kaçışırđı terli tutkulardan
Uzaklığı öğrendiğim denizler,
Annemin balkona astığı mavi gömleğim
Aklımı çelerdi gitme diye.

Sonra sen düşerdin aklıma
Bir komşu kızının perçemine pervaz olurdu
Telkâri gülüşlerin
Ağlardı ezan vakti sebilleri özleyen testiler
Ellerinde can bulurdu,
Bir sonsuzluk gibi,
Gözlerimde savrulan güvercinler.

Alır başını giderdi kimsesiz kum taneleri
Yağmura doyardı,
Güneş kırıklarını toplayan
Yorgun şemsiyeler.

Kumdan yaptığımız kaleler gelirdi aklıma
Bahçedeki leylaklar, yeni açmış ebegümeçleri...
Aklımı çelerdi gitme diye.

Eğer sen deseydin gitmezdim
Sonsuza kadar
Ey mavi gömleğim, kimse sevmedi beni
Senin kadar...
18 Ağustos 2005, Ordu

GÜNAHA BATTI ELLERİM

Açınca sayfeleri döküldü
güller.
Kurumuş, pembeleşmiş,
kırmızı güller.
Döküldü parçalandılar,
Günaha battı ellerim.

Gamlı hatıralar döküldü yere,
Arzular zincirinden boşalıverdi.
Gönlümde çağıladı o suskun dere,
Aklımı başımdan götürüverdi.

Bir kâğıt, bir kalem,
bir gül kokusu,
Aniden kapım açılıverdi.
Karşımda belirdi;
kırmızı güller,
Ve ardında tanıdık bir yüz.
İstanbul, Ağustos 2004

HANGİ KALBE GİRSEM YALNIZMIŞIM SANIRIM

Yıllar geçip giderken acılar kabuk bağlar,
Yüzümde gülen gözler, kalbimde izin kaldı.
Hüzün taşır hayaller, resimler, hatıralar...
Hangi kalbe girsem yalnızmışım sanırım.

Unutmadım seni ben yüreğimde izlerin.
Uyut eskisi gibi dizlerinde bu akşam.
Ah çekiyor ansızın, gözlerimde gözlerin.
Hangi kalbe girsem hala seni sanırım.

Bilmem hatırlar mısın, gün geceye dönerken
Rıhtımda dolaşırdık, ay vururdu sahile.
İlkeze sevdim demiştin, üşüyüp titriyorken
Hangi kalbe girsem hala orda sanırım.

Yıllar geçip giderken acılar kabuk bağlar,
Yüzümde gülen gözler, kalbimde izin kaldı.
Hüzün taşır hayaller, resimler, hatıralar...
Hangi kalbe girsem orda bile yalnızım.

ORDU, 2003

SENSİZ TESELLİLER YAHUT DÜNKÜ SEVGİLİLERİMİZ

Gözlerim etrafta seni arıyor
Kâr etmiyor artık sensiz tesellilerim
Bir an belirip, hep kayboluyor
Selimiye'nin rengârenk çinilerinde

Daha almadan son hevesimi
Şu küçük dünyamı sardı yine gam
Duyduk geçmişin ince sesini
Ruhumuz yâd ile doldu bu akşam

Her zaman görmeye alıştığım yüz
Teselli(yi) aratır mey kadehlerinde
Dil-i teşneye acı verir(miş) tuz
Âşık bir serkeştir bu demlerinde

Coşarak yükseliyor bütün özlemlerimiz
Billur kubbelerle içlerimizde
Dün yanımızda olan sevgililerimiz
Hayâl edildikçe büyür gözlerimizde

Gözlerim etrafta seni arıyor
Kâr etmiyor artık sensiz tesellilerim
Bir an belirip, hep kayboluyor
Selimiye'nin rengârenk çinilerinde

1995-26 Kasım 2002

SIZ O ZAMAN YOKTUNUZ!

Eskiden her gördüğüme aşık olurdum
Ve unurdum güneş batmadan.
O zaman siz yoktunuz!
Herkes bana sevdalıydı.
Uzun saçlı kızlar gelip geçerdii sokağımızdan
Genç kızların düşlerine girerdim.
Siz o zaman yoktunuz!

Bir yağmur damlasıyla gelirdiniz,
Misafir olurdunuz bana.
Bazen bir kuş olurdunuz,
Balkonuma konardınız.
Benden habersiz, benden uzakta,
Geleceği beklerdiniz.
Ben kitaplar arasında kaybolurdum.
Siz o zaman yoktunuz!

Koca bulutlar çökerdi gökyüzüne.
Arap kervanları gibi yavaş yavaş giderdi.
Biri yaşlı bir adam, biri çocuktii, biri deveydi.
Aklım o çocuğa takılıp gidiverirdi.
Siz o cocuktunuz,
Ama yoktunuz..!

Ben o buluttan çocuğu sevdim.
Gizlim saklım yok benim.
Herkes bilirdi sevdiğimi.
Ama siz yoktunuz!

Simdi çıkıp geldiniz ansızın,
Büyüyüp serpilmissiniz.
Niçin geldiniz, nasıl geldiniz şaşardım!
Dun bir hayaldiniz, düştünüz,
Ben çizmiştim oysa sizi.
Şimdi karşımdasınız:

Siz çiziyorsunuz beni,
Siz varsınız,
Ben yokum.

Varolsun Őirim vefalı kanatları,
Yoksa ne siz gelebilirdiniz, ne ben hayal edebilirdim.
İzmir, 15 Ağustos 2003

PASTIRMA YAZI (YALANCI DORMANSI)

Aylardan kasımdı.
Yalancı güneşin sıcaklığına kandim.
Küçük bir tomurcuktum,
Açtim.
O gün çocuklar oynadı etrafımda.
Bir hanım kız gelip,
Koparmak istedi beni dalımdan.
Durdu; düşündü, kıyamadı.
Eğildi kokladı.

Gün akşam oldu.
Soğuk rüzgârlar esti karşı tepeden
Üşüdüm.

Yalnızdım.
Kardeşlerim uykudaydı.
Henüz görememişlerdi güneşi.

Karanlık sinsi yanıyla dokundu yanağıma.
Çiçek perisi haykırdı:
O hanım kız olsaydı,
Alsaydı konağına,
Belki donup kalmazdın.
Kar yağsa da sabaha dek,
Hiç ıslanmazdın.

Ah hanım kız!
Şimdi avuçlarınızda olmak varmış
Gün sızarken pencerenizden
Siz mutlu olasınız diye,
Her gün yeni bir gül kanarmış.
25 Eylül 2003

ÇIRPINIŞ

Bir ümit ülkesinde yaşıyorum
Şarkılar yine seni söylüyor
Uyanıyorum ansızın
Gözlerimde martılar kanat çırpıyor
Uzak, çok uzaklarda
Denizlerde, okyanuslarda
Dalgalar çırpınıyor gözlerimde
Akıtıyor bulutlar yağmurlarını
Islanıyorum.

Kör bir adam gibi geziniyorum mevsimleri
Gemiler demir atıyor yalnızlığıma.
Ve ben öylesine tükenmiş
Bedenim, öyle ki yorgun
Geceler gözlerime yüklenmiş
Gözlerimde bir yağmur bulutu
Akıtıyor dudaklarımdan
Islanıyorum.

Bırakıyorlar beni yağmurlara şimşek şimşek
Yalnızlığın tam ortasında kararıyorum
Ağlıyor şiirlerim titrek titrek
Bir gecenin karanlığında
Sararıyorum.

Kalkıyor gecelerimin kara örtüleri
Kesiliyor damarlarım
Ben kanıyorum.
Kar yağmış şakaklarıma beyaz bayaz
Hissediyorum
Dolaşılıyor iniltilerim geceleri
Kimse duymuyor
Ben ağlıyorum.

Gökler dolusu alkış var dramımda
Ve bulutlar dolusu seyirci
Şimdi gecelerin tam ortasında
Yalnızlığa bir yıldız kayıyor
Uyanıyorum ansızın
Gözlerimde martılar kanat çırpıyor.
Beykoz, 12.11.1987

ANILAR

Gözlerim yorgun
Dermanı yok dizlerimin
Göz kapaklarım ağrıyor
Çivisi düşmüş
Kalem tutan ellerimin
Bir şeylerin özlemi içinde
Dolaşıyorum ağır ağır
Burkuluyor ayağım
Kalkamıyorum.

Bir süre hayaller içinde
Sana bakıp
Seni arıyorum.
Sonra ansızın uyanıyorum
Gözlerim çakmak çakmak
Hayallerim bile özlem dolu
Seni seviyorum
Ağlıyor gözlerim
Seni arıyorum.

Nasıl bir duygu ki, bu beni bitiren?
Susmak mı?
Yalnızlığa olan hevesim,
Yoksa sevmek mi?

Taşmış coşkularım
Yağmur damlası gibi
İçinde parlıyor gözlerimin
Şimdi çok geç artık
Seni sensiz yaşamak
Ağlıyor gözlerim
Seni arıyorum.

Her Şey kararır
Acılar keder olur
Bir de o garip duygularım
Kor olur alev olur
TutuŐup yanar yapraklar
Bir avuĉ kűlleri kalır
Ve yűreĐimde iz bırakır ANILAR.
Beykoz, 15.11.1987

ÖNCE ÇİÇEKLER AÇAR

Bahara doğru
Önce çiçekler açar
Çiğ tohumlardan
Bir yağmur damlası
İnce desenler çizer
Gül yapraklarına.

Önce çiçekler açar
Her baharın gelişini müjdeler
Önce çiçekler açar
Yanmış, küllenmiş
Her ağacın altında
Mezarlara dökülen taze topraklara
Önce çiçekler düşer
Ya da çelenkler
Önce çiçekler biter
Yine bu topraklarda
Yaban otları arasından.
Ve her sönmüş bakışlarda
Önce çiçekler açar
Dinmeye yüz tutmuş yorgun kalplere
Bir damla su, bir tohum düşer
Kalplerde ölümsüz şarkı
Yeniden yankılanır.
Sönmüş duygularda
Taptaze kıvılcımlar
Her tohumda çiçekler
Yeniden açar
Yeniden doğar İNSAN

Her geceden sonra sehere ermek
Hissetmek güneşin sıcaklığını
Elle dokunmak ne güzel
Bir yağmur damlasına
Yeniden doğarken gün.

Hayat birkaç yıldızlı gün
Ve acı demekmiş
Birkaç yıldızlı güne
Bunca acı değmezmiş
İnsan düşer kalır
Kar yağmaya devam eder.

Gültepe/İst. 1988

İSTANBUL AVUCUMUN İÇİNDE

Ben İstanbul'u iyi bilirim,
İstanbul avuçlarımın içinde.
Olur olmaz aramayın beni.
Kaybolmuşuz bu gece,
Ben İstanbul'da,
İstanbul bende.

İstersem bütün yitikleri ben bulurum
İstanbul ellerimde.
Ama sevmedim buraları,
Hiç sana benzeyen yok.
Sırf bu yüzden;
Bir gün kaybolurum
camî önlerinde.
Boşuna aramayın artık
Karakollarda, hastanelerde.
Hiç biriniz bulamazsınız beni
Bir siyah gözlük gibi takılıdır
İstanbul sevgilinin gözlerinde.
O gözler ki, İstanbul'u yutmuştur
Ben kaybolmuşum iç(ler)inde
İstanbul avucumun içinde.
Ordu, 13 Mayıs 2005

SÜRGÜN

Yine zor bir gün ajandama yazdığım
Geçmek bilmeyen saatler,
Uç uca ekleşmişti.

Araba kornaları,
Oyuncakçıda ağlayan kız,
Ve sana yazdığım şiirler,
Elimde darmadağın.
Her biri içimi titretmişti.
Hiç birini sana yollayamadım biliyorum.
Oysa her mısraı bir tek senin hakkındı.
Çünkü sen olurdu gece yarıları bu yürek
Sen atardın: Tıp, tıp, tıp...
Hepsi bir yana, şimdi,
Hatırlayamam hiçbir mısraımı.

Oysa o küçücük ellerin dün gibi aklımdadır.
Göğsümde yaşlı dururdu başın
Saçlarını okşardı bir sıcak (deli) rüzgâr
Zaman mahzenine saklanırdı gölgelerimiz
Uçuşurdu etrafımızda bir dil-i nigâr
Saçlarımıza konardı sevgi kanatlı kelebeklerimiz
Uyanırdık ansızın bu gönül uykusundan
Bakınırdık kimsecikler yok olur
İşte o anlar, o anlar yüreğimiz
Kafdağına mahkûm bir sürgün olur.
18 şubat

HAYAT OYUNU

Hayat süprizlerle doludur derdi ustam.
Durmadan oyun oynardı benle.
Sen doğduğun gün bütün oyunlar bitti.
Sen gökyüzünün maviliği,
Hayatımdaki mavi gözdün.
Ve şimdi hayat, gözlerimde birikmiş
Gün aydınlığım gibi durur.
Uçlarından telkâri gülüşlerin.
Gökyüzünde süzülen uçurtmalar gibiyim
Yalın bir rüzgâra tutunmuş
Acemi,
şaşkın,
ve biraz da aldanmış.
Belli ki, sana taşınmış yıldızlar,
ay, güneş
Bütün gece pervane olmuşlar sana
Bense her yağmurda biraz daha yalnız,
biraz daha yorgun gibiyim
Sana mavilikler dildim gökyüzünden
Sana kucak kucak ebegümeçleri
İyi ki doğdun canım,
Sen olmasan ben ne yapardım...
Ordu, 6 Ekim 2005

AMA ÖNCE GİT!

Ama önce git!...
Çünkü;
Kirlenmişsin elindeki bütün uçurtmaları
Eskitmişsin,
Yıpratmışsın,
Bir hiç olmuşlar şimdi.

Sen aşkı bilmiyorsun,
Sana aşkı anlatmalıyım.
Ama şimdi git,
Dudaklarındaki öpüşleri sil de gel.
Bir parça dinlendir yüreğini
Ve temizle de gel,
Geçen yaz kirlettiğin gözlerini.

Sen aşkı bilmiyorsun,
Haydi şimdi git!
Aşk teslim olmaktır.
Oysa sen bir âsi ceylan (gibi)sin
Geziniyorsun göl kenarlarını
Avcılar görmeden seni, git!
Git, okyanuslarda yıkan da gel.

Haydi şimdi git,
Döndüğünde sana aşkı anlatacağım.
Kim bilir, bir kehribara dönmemişse yüreğin
Hala seninse ve atıyorsa
Belki anlaşabiliriz.
Ama önce git!
Atabarında halaya gir de gel.
Âşık duvara asmadan sazı
Anamın türkülerinde yıkanda gel.
Ordu, 11 Mayıs 2005

YILLAR

Yıllar aldığını vermez ki geri
Soracaksan ondan sormalısın.
Giden sevgililer dönmez ki geri
Soracaksan, ondan sormalısın.

Bu gönül ne çekti dilden
Leylâ'nın Mecnûn'undan,
Arzu'nun Kerem'inden
Bir geceden, bir seherden,
bir de sende
Benim hallarımı ondan sormalısın.

Âşık ölür sazda iken
Mızrap erir telde iken
Bir nefeslik hazda iken
Nağmeleri sazdan sormalısın.

Ömür denen zor bir yoldur
İz bırakır ayakların
Gâh düşersin, gâh kalkarsın
Gün ne çekti yıldan sormalısın
Ordu, ...

İLK BAKIŞTA AŞK

Alev yapraklı gül olmak isterdim,
Bir çingene kızın dudaklarında.
Sokak sokak dolaşmak isterdim,
Bir gurbet iç çekerken kara saçlarında.

Ayrılığın hüznü olmak isterdim,
Akmayı bilmeyen gözyaşlarımda.
Oynak havalar çalsa bir çingene,
İstasyonlara düşen son yaprak
olmak isterdim.

İlk bakışta âşık olmak isterdim.
İsterdim ki, her nesne o âfetten
bir cilve hatırlatsın
İsterdim ki, her hâli ömrüme
Bir hâl katsın.
İlk bakışta aşk çingenenin saçlarında gizlidir.
Ordu, 2005

ÖYLE UZUN ZAMAN OLDU Kİ!...

Öyle uzun zaman oldu ki,
Dışarıda yıldızları seyretmeyeli.
Gözlerimi sevdiğilerimin yanında
Kapatmayalı,
Öyle uzun zaman oldu ki!..

Öyle uzun zaman oldu ki,
Yalnızlığım başıma bela olalı
Hep trenlerin son vagonlarında
Seyahat ettim
Küçük pencerelerdeydi gözlerim
Güneş gecenin ardına saklanırdı
Yağmur yağırdı

Gök gürültüsünden korkardım
Bildik zamanlardan uzak
Bir firari gibi kaçak
Karanlıkta sırtıma bir el değmeyeli
Öyle uzun zaman oldu ki!..

Öyle uzun zaman oldu ki,
Aşk şerbetini içmeyeli
Zehir zemberek bir acı gibi,
Elmas saplı bıçak gibi,
Bir sözün kalbime saplanmayalı,
Öyle uzun zaman oldu ki!..

Öyle uzun zaman oldu ki,
Gökyüzünü görmeyeli
Bulutlardan resim çizmeyeli
Tenine dokunmayalı
Ve düş kurmayalı
Öyle uzun zaman oldu ki!...

Öyle uzun zaman oldu ki,
Olan akreple yelkovana oldu
(olan zamanla bana oldu)
Onlar duymadı acısını
Olan yine bana oldu.
Ordu, 2003

DENİZ FENERİ VE MAVİ

DENİZ FENERİ VE MAVİ

Kader acımasız, talihim şaşkın,
Koca bir yılın ardından gülüyor bana.
Ne insaf aradım, ne bir sarışın,
Felaket, tellahlıya seni getirdi bana.

Aydınlık saçıyorken gök mavisi gözlerin
Karşımda açıldı birdenbire.
Afet-i sûzan gibi, kâfir gibi, yar gibi...
Hançer gibi saplandı yüreğime.
Çek desem çekemezsin,
Bari öldür, öyle git!

O bakışın felaketim oldu, anladım!
Yangın yerine döndü sinem.
O nadide bakışlara ki, kandım.
Ağrıyor, sızılıyor şu sinem.
Sinemde gül büyüttüm,
Satmadım hiçbir zaman.
Lalezar sizin olsun, bana yeter yar ile an
Sofralar dostlar kadardı,
Dostlar sofra kadardı, anladım!...
Ey sevgili, en sevgili,
Her sofrada gül satmak ne zormuş, anladım!
Almasan da, atma, git!

İnanma diyorsun gördüklerine,
Kaçamak bakışların birbirine,
Eklenip dün gece sende gizlendi.
Çünkü sen maviydin,
Her şey sende gizliydi.
Sen karanlık yollarda,
Sabaha karşı ağaran ışıklardaydın.
Aksin sulardaydı, yakamozlardaydı.
Kayalarda ve deniz fenerinde gizliydin.

Deniz maviydi,
Sen maviydin.
Her biri kendince (bir) maviydi.
Sen mavide gizlendin.
Aradım bulamadım.

Böyle bakmasaydın,
O gece yaşanmazdı biliyorsun.
Bütün ışıkları gözaydınlığın sanıyorsun.
Öyle ise, söndür ışıkları
Kimse görmesin!...
Bir hırsız gibi uzaklaşıp git.
Yalnızlar gibi, yıldızlar gibi git.
Ne olursun, ardına bakma git!...
O bakışın felaketim olacak, anladım.
Hani gözlerinin mavisini kadar gerçekti aşkın.
Boş yere günaha batmasın ellerin.
Bari beni de öldür öyle git!

Bir bakışın felaketim oldu, ağladım!
Yalnız güneş şahitti buna.
Deniz feneri henüz sönmemişti,
Bir beni selamlıyordu, bin kere seni.
Deniz feneri, sen ve ben;
Doğarken güneşi izledik hep beraber.
Bir doğum sancısındaki muştuyu tattık.
Ve bir kez diyebilsem sarılıp yattık,
Bari bir kez sarıl öyle git!

Güneş ışıltı ışıltı.
Gül gibiydi;
Tomurcuk yaprakları yeni açmadaydı.
Sen yaramaz bir çocuk gibiydin.
İşveli bakışımı gördüm.
Dudaklarımda hissettim sıcaklığını
Ve sen güldün.

Gökyüzü gördü güldüğünü.
Martılar gördü, deniz feneri gördü.
Ve yalnız balıkçı (lar) tekneleri gördü
Seni öptüğümü.
Gideceksen yine git,
Ama öpte öyle git!...

Ordu, 1 Temmuz 2003

DENİZ FENERİ VE MAVİYE CEVAP

aslında bunları neden yazdığım konusunda
en ufak bir fikrim yok.
belki de gene ucuz bahaneler arıyorumdur,
tercüme edilesi hislerime.
Kim bilir?

yine bir yol ayrımında hissettim kendimi.
hangi tarafa gideceğini bilmeyen,
küçük,sarı bir kız çocuğu gibiyim.
hayat her defasında kastı varmış gibi, bana
sunuyor en zor bilmeceleri.
sen de onlardan birisin.
çözmekte zorlandığım,
sanki çözssem bile,
ödülü olmayan karışık bir labirent gibisin.
sana söylemiştim;
kendini çok değerli kıldın kısacık zamanda diye.
öyle olmasaydı bu denli koşmazdım
manasız suçlamalarının peşinden.
Öyle, ya da böyle emin olduğum tek şey;
seni tanıdığımı memnun olduğumdur.

küçük yaşıma rağmen çok şey yaşayıp,
güzel dersler aldım hayattan.
insanın başına her şeyin gelebileceğini öğrendim en çok.
bu yüzden hiç bir zaman büyük konuşup,
onun bunun hayatının yorumunu yapmamaya yemin ettim.
karşıma hep çölde kutup ayıları çıksa da,
gene mutluluk şiirleri yazdım geceleri.
ama senin gibi bir gecede bitiremedim ben o şiirleri.
araya hep noktalar, virgüller, parantezler girdi.
kızsam da kendime, çaresiz yaşadım hepsini.

şimdi benden on sene önde bir adam var karşımda.
Onunda kafası karışmış benim gibi.
aslında anlaşılmayacak bir durum yok.
yanlış zaman, yanlış mekan.
hepsi bu işte.
geceleri gözünü bir noktaya dikip beni düşünme sakın.
üzülür, bin parçaya bölünürsün.
sessiz çığlığın geceyi yırtar belki.
güneşi doğurtasın gelir ama nafiye.
ne sarı saçlı yar gelir, ne de güneş doğar.
sadece binlerce kendinle başbaşa kalırsın.

keşke hepimiz Akınat gibi
tavşandan, kurbağadan şiirler yazsak.
aşkı yaşamının cesaret işi olduğunu bilip,
cesur olabilesek.
çift taraflı yol ayrımlarına gelmeden karar versek.
sevebilsek hakikaten ya,
adam akıllı sevebilsek...

seni üzecek olmak en son isteyeceğim şey.
güzel insansın sen.
hayatımı düşünmeden paylaşabileceğim adam gibisin.
sadece yanlış yerdesin, yanlış mevsimdesin.
karşıma geçip gıcıklıklar yapmanı,
kaba saba laflar etmeni özlerim en çok.
balıkçı kayıkları gelir de aklıma
üzülmekli olurum.
ama tek bir damla gözyaşı dökmem sevda adına.
bu asla değişmez.
Asla yormam yüreğimi aşk için.

neden bu kadar erken geldin ki dünyaya?
çok mu memnun oldun yani?
bunca kedere neden erkenden atladın?
Uf, uf!..
insan sordukça sorası geliyor,
cevap bulamadıkça da deliriyor.

seni hep iyi harflerle anacağım koca adam.
binlerce teŖekkürler sana
yaŖanmıŖ yaŖanmamıŖ her an için.
Sağol!..

Ordu, 3 Temmuz 2003

AFET

Gözlerin ışıl ışıl yanar bu gece
Bir afet ki, sarışın endamıyla
İner denize.
Gözbebeklerinde dinlenir azgın sular
Gözlerin, ah gözlerin!
Sinemde yara açar derince.

Öper rüzgâr sarı saçlarını
Güneşe karışır zülüflerin
Martılar gül ekerken denize
Hiç böyle güzel olmamıştı (hiç) kimse.
Ordu, 20 Eylül 2003

İNTİKAM

Ellerin bir ateş külçesi, Mesih misâli
Savaş tanrılarına adanmış beni
Gölgemi yeryüzünden silen ellerin
Güneşe siyah örtüler gerer bu akşam.

İntikam, kor gibi alev gibi yakar bilirim
Kine kardeş, nefrete eş bilirim
(...)
Ellerin düşman kılmasın (böyle) bizi
Bırak silahları zeytin ağaçlarına
Sana aşk hikâyeleri anlatayım.

Bir gül kokla,
Papatyadan fal bak.
Güneş ha doğdu, ha doğacak.
En sıcak yerinde saklıyor aşkı,
Güneş deniz fenerinden gebe kalacak.

Bristol, 10 Aralık 2003

YÜREĞİM ELİNİZDE

I.

Bu gece uyku tutmadı;
Sokaklara düştüm bir yarım uykuyla,
Pencereni bulurum umuduyla.
Karanlığa karıştı bütün yıldızlar.
Biri sensin biliyorum.
Ariyorum;

Bulurum umuduyla.

Simdi bir yıldız kaysa diyorum,
Sen olsan o peri kızı.
Yürüsen kaldırımlarda.
Kaldırımlar uzar giderdi,
Peşinden hatıralar.

Sonra dönüp gülerdin,
Uykulu ve mahmur gözlerle.
Karanlığa karışırdı gözlerin.
Peşinden bakakalırdım,
Kaybolurdun,
Yüreğim ellerinde.

II.

Kaç yıldır düğüm düğümdü yollarım,
Aşk adına ne varsa hepsi yalandı.
Ve bugün;
Bu düğüme bir leyla eldeğdi,
Çözüldü bütün düğümler,
Herşey vüzüha kavuştu.
Aklımda bir vuslat türküsü,
Yüreğimde ellerin,
Ben Leylanın ellerinde eridim.

Ah Leyla ellerin! Ellerin dünya kadardı,
Eridim bir kar gibi ellerinizde.

Ordu, 16 Nisan 2005

BEKLEDİĞİM YOLCU

Bir gün şair oluşumu duyarsan,
şşıırma!

Sebebi sen olmalısın.
Okuyanı yok bilirim.
Senli şiirler elimde darmadağın.
Son treni selamlıyor çocuklar.
Bekleme salonları tanıdık gelir bilirim,
İstasyonlara düşerken son yapraklar.
İlk inen sen olmalıydın,
Ve şimdi yanımda olmalıydın.
Oysa elimde kaldı bütün çiçekler.

Karanlık kime özlem taşır bilemezsin
Oysa sen olmalıydın beklediğim yolcu
Yüreğimin yarısı bir tek senin hakkındı
Ah gül kokulu manolyam
Bir gül demetinde saklı olmalısın.
Çingeneler dolaşırken sokakları,
Nefes nefes koklarsam seni,
şşıırma!

Bir gün bir şair öldü deseler,
Gazeteler yazmazsa.
Önemsiz bilse insanlar,
Sen önemse.
Bil ki, ben olmalıyım.
Ya şair olmalıyım, ya ölmeliyim.
Gözlerim açık gidersem eğer,
Sebep sadece sen olmalısın.
Sen önemse emi, şşıırma!

Ordu, 13 Ocak 2005

DÜNYAYA ERKEN GELEN ADAM YA DA GEÇ GELEN MUTLULUK

Ya uzak kal, ya uzağında kalayım!
Bırak görmeyim seni,
İstersem kahrolayım.
Kış ortasında kardelen gibi,
Boynu bükük kalayım.
İstersen savrulayım,
İstersen ıslanayım.
Ya uzak kal, ya uzağında kalayım.
Ne olur dokunma bana,
Bari ölmekten kurtulayım.

Biliyorum hep zamansız açtım;
Ya geç geldim dünyaya,
Ya erkenden ulaştım.
Senin bakışların ki, derin bir rüya idi,
Bu gece o rüyada dolaştım.
Ve her rüya gibi, bu da böyle bir şeydi;
Bu gün bir kez daha anladım.
Ne olur dokunma bana,
Ya uzak kal, ya uzağında kalayım.

Ey aşk perisi!
Suçlu ben miyim söyle.
Yılanı deliğinden çıkartan bir dile,
Kıymet veriyorsam misk kokulu bir güle
Kanıyorsam bakışlarında gizlenen meyle
Ey aşk perisi!
Suçlu ben miyim söyle.
Ferhat gibi ölümü göze alsada bile.
Neden suç/lu aranır ki,
Pir u pak sevgilerde.
Sen burda kal, ben de burda kalayım.

Bilirsin ki, senden uzak duramam
Bırak kucaklasın o sıcak uyku
Yalnız korktuğumu kimse bilmesin
Ölmeden bir uykuya dalayım
Orda bir sen, bir ben kalayım
Ey karanlık!
Bana sıcak bir öpücük ver
Korkmadan uyuyayım.

16 Nisan 2005

RÜYA

Bu gece rüyamda deniz gördüm.
Oysa yıllardır rüya görmezdim ben.
Kulun, kölendim, bendendim senin
Haber gelmiş ki bu gün, âzad etmişsin beni.

Bu gece rüyamda deniz gördüm.
Dalgaları bir özgürlük sunardı bana.
Arzularım sinerdi her damla tuzdan suya
Geceler uçsuz bucaksız olurdu.
Yalnızlığa eklenirdi bütün korkularım.
Karanlıklar ardında bir korsan olurdu
Eli kılıçlı adamlar dolaşırdı geceleri
Yanlarında kiskanç kızlar
Elimden çalmak isterlerdi
Ak köpüklerde sakladığım huzuru
Sabaha karşı bana getirirken dalgalar.
Dalgalar, tuzdan bir sudur
Dalgalar denizlerin süsüdür.

Gemiler denizlerin emzirdiği (hırçın) bir çocuk
Süzülür bir limandan bir limana
Ey deniz kızı önde sen olmalısın
Göz kırparken bütün deniz fenerleri sana
Deniz fenerleri Yunus'un lambasıdır.
Deniz fenerleri yalnızların arkadaşısıdır

Ey güzel deniz,
Hani dalgalarının ak köpükleri,
Hani başını döndüren rüzgârların?
Sen nerdesin?
27 Şubat

GAZELLER

GAZEL

Asûde geçti baharım, hayâlin mehtabımdır,
Kulaklarımda halâ o mahur şarkılar vardır.

Dinmesin şarkılar geceler söylesin dursun,
Bin yıldan beridir gönlümün çalmayan bestesi vardır.

Halâ yükselmekte bir kudsi sada, sazandeler görünmez,
Bir dağ-ı hicrandır ki ruhum, bilinmez yaresi vardır.

Çekilir mi bu mihnet-i aşk, yoğrulmuştur bin parça hazdan
Bir çekilmez derde giriftarım, onun da dil-i mahzunu vardır.

Gel ey sevgili, aşk şulesin gönlümde yakarak,
Gel, gel ki matemim dinsin, zirâ vuslatı beklerim yıllardır.
Edirne, 1992

GAZEL

Bir dilbere mübtelâdır Şu gönöl,
Ayrılığı belâdır, visâli belâ gönöl.

Bir özge bahardır yâd ellerde açan gül,
Rayıhası rüzîgârdır, kokusu ilaç gönöl.

Râm oldum hemdemine bir periŐan haldeyim,
Kâküleri zülmettir, kirpikleri ok gönöl.

Bir tatlı hâb ihsan eyle sultanım,
Bir nice bayramdır, eteğinde uyumak gönöl.

Sevdim, sevemem asla daha başka bir nigârı,
Alnıma çizilmiŐtir, yazılmıŐtır o gönöl.

Trabzon, 2 Nisan 1995

BİTMEMİŞ ŞİRLER

Sana vurgun olduğum aşıkâr oldu

Yine cümle âlem bildi sırrımız,
Aşıkâr oldu.

Uyan ey gönül, uyan!
Gönceler ziba oldu.

Açıldı yaprak yaprak,
Mevsimler fasl-ı bahar oldu
Bir sevgili iştiyakiyle gönül,
Hasret-i didâr oldu,
Perîşân oldu.

Yine cümle âlem bildi sırrımız,
Sana vurgun olduğum âşıkâr oldu.

Her gören perîşân hâlime ağlar da şimdi
Dokunmaz yareme, bilir ki sensin.
Ayrılık sensin, hicran da sensin
Fırakınla felek bağrımı dağlar da şimdi
Mor sümbüllü bağları terketme vakti
Aşığı çağında söyletme vakti
(Aşıklık çağında türküler vakti)
“Deli gönül meskenin dağlardır şimdi.“
Ordu, 2004

Benim Gönlüm tutuştu,

Gönlüm ki, kızıl gl goncasıdır.
Aılmaz yüzlerce bahar geçse bile.
Kor bir alev gibi kızılca kandır.
Akmaz oldu bu deli çağında bile.

Sanma ki, ağyardır beni inciten
Âteş-i ahımdan felekler yandı.
Yakmadı seni asla, yıkmadı
Bir yanardağ oldu şıne-i dernumda

Açılır bir gün elbet kızıl gl olur
Bir glsen eğer, ah şu gnl,
Tiğ-i gamzelere mbtelâ olur
Bir kere(cik) bakmak ihtiyarin olsa bile.
Ordu, ...

Lâle-zârda gonca açar, bûlbûl ötermiş.

Dolaşmış geceleri, hayâl-i endamin,

Ay kıskanmış.

Şair, hasretiyle ölürsem eğer

Yarin ikliminden bir avuç toprak getir

O yar ki, dünyamda mihmân-dâr imiş.

Bir karagöz durur, bir afet durur

O yar ki, ezelden âşina durur

Rüzigâr perçemine pervaz olur,

Kandurur.

O siyah saç ince belde savrulur

Yağmalanır yüreğim şerha şerha

Kan durur

Dostlar ağlar halime, düşman teselli bulur.

Bir karagöz durur, bir afet durur

Bir karagöz bakıp bakıp kandurur.

Ordu, ...

Ha seni!

Ey şair, duydum ki yine meyl eylemişsin
Derûn-i kâlbile, aşk ile bir nâzenine
Temâşa eylemişsin, bir nazar eylemişsin
Meğer zalim tenhaca koyup gitmiş ha seni.

Unutmadın, unutmazsın, âşinadır ezelden
Dolmuşsun tâ seherden, bir üzümnden
bir de “ben”den

Bâde-nişin olmuşsun
Akrep gibi sokmadadır ha seni.

Ordu, 2003

Beddua etmedim, küfür etmedim

Sana lânet çıkmadı, bu dilden aslâ

Adını anmasam bile,

Çıkmadı gönülden, çıkmadı aslâ.

Çünkü seni koydum "bîçe" yerine.

Şair her an âşık olandır derdi ustam

Hangi yanıma dönsem âşık olurum

Ülfet benim meşrebimde var

Ülfet, şımarık bir çocuk,

tatlı bir belâ imiş.

Ülfet, hecâi bir gönül,

sıcak bir kucak imiş.

Bir zamanlar ruhumun dinlendirip elemi

Tek bakışın güzel bir cennet oldu,

Ülfetinle yaşadım.

Şimdi yabancı şarkılarda ağlıyorum.

Ordu, ...

Züleyha Gibi

Dinle hele, dinle!

Ey sarışın âfet

Ne gamzen var, ne zülfün

desem de affet

Sen kalbindeki korkulara tutsaksın

Oysa avuçlarında atıyor kalbim

Kader çizgisine hayat veriyor

Terliyor ellerin-avuçların, terliyor

Utangaç genç kızlar gibi

Bir bıçak alıp eline,

Bir Amasya Elması gibi

Her gün yontmadasın Züleyha gibi.

Ordu, ...

Helâlimdir bilirim,

dudağımdaki bûsen

Işığı gözlerimin

gamzelerinde gizleniyorken

Titriyor bir yürek gibi

avuçlarımda elin

Affet!

Değdiyse, nazarı gözlerimin.

Ordu, 2002

Ben Yüreğim

Ben yüreğim,
atmaz isem ölürüm
Öldüğümde bil ki,
laciverttir gözlerim.
Seni görmek için beklerim
Bir gün bir peri kızı,
Kurbağa misali öpüncyedek
Âşık olur yeniden doğulurum.
Ben yüreğim,
âşık olmaz isem ölürüm.
Ordu, 12 kasım 2003

Bu gün dönmeyecek bir daha geri

Eriyip gidecek ebediyete

Her andığımda senli günleri

Gözlerim dalacak hatıralara

Belli ki, unutmamış seni bu yürek

Bir avuç hatıradan dinliyor seni,

....

Bir gülüş, bir sevinç, bir tesellidir.

Senden kalan ne varsa

şimdi avuçlarımda

Bir resim, bir şiir, bir ...

Senden bana kalan son tesellidir.

Ordu, ...

En çok sevdiğim sen bile olsan

Kalbim kırılınca dönemem geri

Gördüğün düşleri hayra da yorsan

Bir daha yeniden seve mem seni

Ben sevdim mi, yüreğimden severim.

“Ben sevdim mi, adam gibi severim“.

Gönül ki, dert istiyordu

Hazindi, yalnızdı ve kararsızdı,
gönül ki, dert istiyordu.
Gözleri yaşla dolu,
bir mazide kalmıştı.
Sızlayan yarasına bir merhem istiyordu.
Gönül, yansın ki, şimdi onu da buldu.
Ordu, ...

Gözler

Gözlerin bir hançer gibi saplandı gözlerime
O gözler ki, biraz çılgın, biraz tutkun gibidir

...

O gözlerde biraz naz, biraz telaş gizlidir.

...

O gözler ki, yalnız sana, yalnız sana ait,

...

O gözler ki, gözlerimde bir fikr-i sâbit
Bir kaçamak bakışın kalbimi çaldı birden

...

...

Yıllardır aradığım aşkı sende buldum ben.

O nazlı bakışınla beslenirdi ruhum,

Bu ruh ki, tam ölecekken dirildi

...

Bir bakışın bir ömr-i saadet sayılırdı.,

Gülen gözleri yeni açan bir güldü.

Ve gözlerim onu görmekle teselli bulurdu.

Yâd eyleyelim maziyi ey sevgili dilber,

Dolaştığımız, gezdiğimiz yerleri beraber.

Yalnız ikimiz, bir de o beyaz bulutlar

Ordu, ...

Aşk Zedeler

I
Üç dost üç arkadaşı
Üç aslan parçası, üç koca yiğit
Üçü de sevdalıydı;
Mecnundu,
 Keremdi,
 Ferhatti.

Her biri bir sultana aşıktı.
Aydı,
 Güldü,
 Maviydi.

Üçü de sevdalıydı
Yorgundu ve kalbi kırık.

Biri Tatardı,
Gizliden gizliye sevda tadardı.
Öyle bir sevmiştı ki,
“Ünsal”mıştı cihana
Bir güzele tutulmuştu gözleri
Gözler ki, onu görmek için bakardı.
Güneş felaketi oldu
Her ay tutulduğunda ağlardı
Ordu, 2003- ...

BÜYÜMEK

Ne zaman, nasıl bilmem ama,
Büyüyüp serpileceksin
Titreyecek gönülcüğün ellerinde,
Seveceksin.
Bu aşk mı diye soracaksın
Kim bilir belki,
Birin tuzağına düşeceksin sen de.
Biliyor musun bir tanem,
Bunun en sıkıcı yanı ne?
Yanılabiliyorsun.
16 Şubat

Geceler

I

Geceler bazen hiç beklenmedik bir anda biterler.
Hem de taze kokan bir sevgiyi paramparça bölerek
Bir hançer gibi delerek yüreğimi
Bir dağ-ı derûn olup
Hisli hisli inletirler beni.

II

Bazen de bitmek bilmez geceler
Kara kara kapanırlar üstüme
Her zerresi gözlerime bir dev gibi gelir
Hüsrana boğarlar beni
Anlayamam geceyi, anlaşılamayız
17 Şubat

Aşk

Aşk, varlıkta yokluk,
Çoklukta yalnızlık çekmekmiş
Anladım.

Sen yoksun ya!
Yalnızım, derbederim.
Neden öyle erken gittin ki!
Gittin ve dönmedin.
Oysa dönmek için gitmiştin.
Yoksa dönmeyecek misin?
28 Şubat

Gece alabildiğine karanlık,

Lambaların aydınlatdığı loş sokaklar sessiz.

Sıra sıra yıldızlar...

Gökyüzünün süsleri.

Yalnızlık, sessizlik...

Her şey var ama sen yoksun.

Hasretim dağ gibi büyüyor.

(...)

Ah sultanım,

şimdi yanımda olmanı ne kadar çok isterdim.

10 Şubat

İşte yine yalnızım.

Çoktan gece yarısı treni karanlığa karıştı.

Sen ve ben bir masalın içindeyiz.

(...)

Nerdesin Bahar gülü,

Sıcaklara göçen turnalar gibi gittin

Ve iz bıraktın yüreğime.

Biliyorum, tekrar yaz gelecek

Sıcak rüzgârlar buralarda esecek

O zaman ağaçlar yeniden filizlenecek

Çiçekler rengârenk açacaklar

Masallar destanlaşacak.

Baharı özledim,

Seni özledim

(...)

Özlemek ve birini beklemek...

Ne kadar anlamlı ve umut dolu.

Çimenler bile kırağıya rağmen yazı bekler.

Kara rağmen toprak yazı bekler.

Su yazı bekler hayat vermek için

Yeni dünyalara açar çiçekler

Eşkinler filiz verir

Kelebekler dolanır üstlerinde

Her şey canlanır sanki,

Ve vuslata erişirler.

Evet hasrette güzelmiş

Umut oldukça

Sevgi varsa her şey güzeldir.

Güzel olan her şeyde sevgi vardır.

15 Şubat 1990

Penceremin ardında karanlıklar var

Karanlıklarda gün dönümleri
Hala uyanıksan ve uyumamışsan
Yalnızsan ve özlüyorsan
Geceler, dağlar geçer
Bir de hafiften yağmur yağıyorsa
Güneş doğmak üzereyse
Ve sen de uzaklara dalmışsan
Bir de hasret türküsü tutturmuşsan
Bil ki, işte o an;
Özlem çekilmez olur.
Kalbim seni çarpar sanki
Yüreğim sen olursun
Seni anmaz bedenim
Anlatamam, nasıl bir şey bu!

Penceremin ardında karanlıklar var
Karanlıklarda gün dönümleri
20 Şubat

TARİHE DERKENAR

AH U ZÂR

Dağlar sâfa durmuş “Boşnak” iline,
Rüzgâr hüznün taşır “Osman” eline,
Bir Sırp girmiş gül bahçesine,
Dağlar, dağlar şimdi ağlıyor gibi.

Dağlar bir kızıl alevde yanar kor gibi,
Avrupalı duymaz, bakar kör gibi,
Rus’un orda gözü var gibi,
Dağlar, dağlar şimdi ağlıyor gibi.

Hayâl oldu görülmeden rüyamız,
Kan gölünde boğulmadan davamız,
Uyku tutmaz bin çit gözle duamız,
Ah u zarım bir gün ola tutmaz mı?

Ne nazlı yâr kalmış, ne çocuk, ne ana.
Derindedir dokunmayın yarama.
Ey ulu toprak! Beni de al bağrına,
Bin cân fedadır bir “BAYRAK”, bir de “VATAN”a.

Hani bir zamanlar Osmanlı banisiydi,
Hani şühedâ toprağıydı, asırlarca bizimdi.
Köprüsü, camisi, hanıydı, hamamıydı,
Milletimin gözbebeğı, cânıydı, cânânıydı.

Gel gör ki; o eller virandır şimdi.
Bin elemli acıda yastadır şimdi.
Gözü yolda kalmıştır, yoldadır şimdi.
Ah dağlar! Silkinmeliyiz, günüdür şimdi.

“BOSNA”da boy gösteren Sırplarla cânilerin,
“MOSTAR”da yıkılan köprüler, yakılan camilerin,
“tuzla”daki günahın, “GORAJDE”deki kanın,
Hesabı sorulmalı “BM”ler, “NATO”ların.

Eski halin öyle güzel ki, gitme yine öyle kal.
Hasretini dört bir yana, bana sal.
Sana kavuşmak her hâl,
Bir başka bahara kaldı...

AY BATTIYSA BATMADIYA GÜNEŞ

Bir devir kapandı sessiz sedasız
Bölük bölük düşmanla sarıldı ülke
Terhis edildi asker, kaldı silahsız
Yunan ordusu çıkıyordu İzmir'e

Matem doluydu kömür karası gözler
Gülmek istiyordu içli içli
Hasta adamın üzerindeydi bütün gözler
Yoksa bu bir can mı çekişti?

Bir yıldız kaymıştı semada
Acı bir canhıraştı bu
Bulutlar küme küme olmuştu vahşetten
Ağlamış gözlerden akan yaştı bu.

Bir şeylerden kaçıyordu sanki gözler
Gökyüzüne doğru yükselen bakışlarla
Sanki bir ümit bekliyordu, o acılı yürekler
Titrek titrek dudaklardaki dualarla

Bir güneş doğuyordu Anadoluya
Önce Amasya, Erzurum ve Sivas
Samsundan başlayıp dağılıyordu
Ve patlıyordu birden İzmir yolunda

Hasan Tahsin'le başladı bu büyük ülkü
Gelişti, gelişti Anadolu'da vuruştı
Antep'te Şahin oldu, Maraş'ta Mehmet
Düşmana sert bir yumruk olup düşürdü.

Kursağında kaldı düşmanın o heves
Atamın kanıyla suladığı Anadolu'mda
Ay battıysa batmadı ya güneş
Yürüdükçe biz Türklük yolunda.

Pazar, 10 Mart 1987

YAĞIZ AT

Tarihin yükünü sen mi taşıdın,
Rüzgârda uçuşan yelelerinle?
Bir delikanlı gibi vurulup ta alnından,
Sen mi düşmüştün süngü tüfekte?

Bir meltem rüzgârının serinliğinde,
Sen miydin hedeften hedefe uçan ok?
Siperden sipere koşan sen miydin,
Ağlayıp gözyaşını saldığında gök?

Sen mi çekmiştin Fatih'in gemilerini?
Ve kırılınca düşmanın koynundaki hevesi,
Kuşatıp İstanbul'u denizden ve karadan,
Sen miydin teslim alan İstanbul'u ve Bizans'ı.

Bu son savaşta sanki uçmuştun.
Yüz düşmana birden karşı koymuştun.
Bir şehidin düşüp kaldığı yerde,
Bir yaprak gibi ağaçtan sen mi düşmüştün?

Kara kara bulutlar gibi,
Yağmur olup sen mi yağmıştın?
Şahlanıp göklere bir yağız at gibi,
Düşmanı Akdeniz'de sen mi boğmuştun?

Şimdi geziyorum tarihin derinliğinde;
Viyana'yı, Kosova'yı, Niğbolu'nu.
Bulutların yükselip de yağdığı yerde,
Yoksa hâla gezmekte misin Tuna boyunu?

Beykoz, 1988

YUNUS'UM

Bir uzak sesleniş, yakına çağrı,
“Sevip-sevilelim” diyor Yunus'um.
Sevdayla tutuşur insanın bağı,
Gönüller yanacak artık Yunus'um.

Sevgiler taşıdı insanoğluna,
Yudum yudum çile çekti koynuna,
Süzüldü durmadan sevgi koyuna
İmkânsız aşkların ismi Yunus'um.

Âşıklar dergâhında ummâna girdi,
Erenlerin yanında dostu bir bildi,
Yıllar ötesinden selâm gönderdi,
Nakış nakış dokudu sevgi Yunus'um.

Nefsinieledi ulu dergâhda,
Umutlar dağıttı bütün çağlarda,
Sevgiler yeşertti ölü bağlarda,
Gönüllerin pîri oldu Yunus'um.

Işık ışık sızıp uzandı eller,
Her yüreği kıştan kazandı diller,
Zmanı mesheden Yunus'tu derler,
Umutla bakışın ismi Yunus'um.

Bahara hasretim bir güle hasret,
Gönül cânâna hasret, sevgiye hasret,
Toprağa hasrettir hep “Bir”e hasret,
Amansız hasretin ismi Yunus'um.

Gönülден dünyaya, her kula çağrı,
Sevgiye çağrıdır, barışa çağrı...
Sevgiyle dolunca yürekler gayrı,
Gül kokan sineler büyür Yunus'um.

Edirne, 1990

MURADİYEDE AKŞAM

Yandıkça sular ta derinden Şu gurûb vakti
Yakamozlar parıldadı; söktü Őafađı
Vecd içinde gönül içti Őarabı
Bir rüya başladı MURÂDİYE’de.

Yanan sular kor bir alevdi, gönlüme aktı
Yaktıkça kavurdu, kavurdukça yaktı
Kanıma âteŐ düŐtü, kanımla aktı
Bir yürek dağlandı MURÂDİYE’de.

Akşam olmakta, hava karardı perde perde
Gönüller dağlandı Őarap Őarap kadehde
Bir âteŐin düşüp de yaktığı yerde
Sevdalar çiçek açtı MURÂDİYE’de.

Yanan sular bu dem sürgüne dursun
Gönüller bin kere piŐman, âteŐi sönsün
Yakamozlar artık sazda avunsun
AŐka gelmiş sâzendeler MURÂDİYE’de.

Bir hüznün heyecanı sardı MURADİYE’yi
Gönül bir pembe güle döndü andı câm piyâleyi
Gam olur karanlıkta, istemem artık geceyi
Bütün geceler güne döndü MURÂDİYE’de.

Ah! Özlemine yandığımın rûyası
Her taŐına tarihin vurulmuŐtur damgası
MURÂDİYE’de ölüm bir başka sessiz ve gözyaşı...
Yıllarca seni andım MURÂDİYE’de.

Burada her gece bin tarihle ölünür
MURÂDİYE bu gece hazin bir tarihe gömülür...

Edirne, 13.11.1991

SULARIN AŞKI

Bir Ağustos akőamında sular,
Giymiőti alevden geceliği.
Bir alev ki, bu alev;
Kan kırmızı kesilmiőti.
Yanmakta denizde mermer sular...
Bu yanma, vecd ile bir aőka benzemiőti.
Bir dem can buldu bu toprak kalıpta sular
Bir dem ki, tâ Mesih'e deęmiőti.

Bir Ağustos akőamında toprak,
Uzanıp ta elinden kana kana içmiőti.
Sevgilinin aőkına sular ki, can vermiőti.
Bir Ağustos akőamında sular,
Kor alevden bir tunca benzemiőti.
Bir alev ki, bu alev;
Kan kırmızı kesilmiőti.
Bal rengi, nar kırmızı arzular,
Aşkın özüne gizlenmiőti.
Susmuőtu senelerce,
Sulara aksetmiőti.
Ve sonunda geceyi
Kor alevden bir tunca benzetmiőti.
Tepelerden karanlık yavaőça yere indi
Titredi altın sular kara bir yasla dindi.
Edirne, 1991

BAĞLAR

Aşkı unuttu gönlüm
Bağlanırsa bir aha bağlanır
Ancak geceler kalır
Yalnızlığıma kara bir iksir
Onun da sonu, bir yarına bağlanır.

Düşer bir çukura ayağı,
Kolu kırılır.
Sararır yüzü,
Acı duyar,
İmdat ister,
Onun da sesi;
Buruk bir aha bağlanır.

Suratıma izler düşer,
Şakaklarıma kar.
Buruşuk çizgilerle insan,
Yaşar, yaşar...
Onun da sonu;
Bir yokluğa bağlanır.

Beykoz, 1988

KİME NE?

Kime ne, kime sitem,
Bu yalnızlıktan.
Kime ne,
Anlaşılmaz duvar bendedir.

Kim uzatır ki,
O tatlı yanaktan
Hayatın zorluğunda
İksir bendedir.

Ne çıkar,
Düşmüşsem kar üstüne
Bir damla kar gibi.
Bulutlara takımadım
Ne çıkar,
Bir yola düşmemişse gölgem.
Yollar ki,
Yalnızlığa düşer,
Yalnızlık bir bendedir,
Yalnızlık içimde bir köledir.
Beykoz, 1988

AY-TEN

Ay doğuyor gökte
Gece karanlığına
Tenime vuruyor serinliği
Hissediyorum soğuk biraz
Ay ve ten
Ne güzel kelimeler
İkisi bir araya gelince
Oluşur; AYTEN
AY-TEN

Bir yıldız sanki,
Ayten'in gözleri.
Çok tatlı yüzü,
Gülüşleri çok nazik.
Saçları düz, ince.
Gözleri parlıyor yeşil, yeşil.
Hayal âlemindeyim san ki,
Evet bu o,
Bu o AYTEN.
Yeşil gözlü, tatlı kız.
Evet, evet bu o,
Bu, o duraktaki kız.
Gültepe/İst. 1987

TELLİ DUVAKLI YARINLAR

İkimizin telli duvaklı yarınları var
Beyaz gelinliklerde senin,
Lacivertlerde benim.
Hayatı birleştiren yüzükler,
Bir altın parçası,
Bir defter,
Yanında birkaç imza
Ve altında bir de mühür.

Çocuklar semeresi evliliğin
Ve sevginin temeli
Çocuklar...
Çocuklar cıvıl cıvıl
Hayat dolu, neş'e dolu
Çocuklar...

Çocuklar yarınlara uzanır
El-ele, göz-göze
Her şey için sevgiyle
Çocuklar, çocuklar...

1988

AYAK İZLERİ

Bir akşamüstü تنها sokaklarda
Meçhule giden bir yol misali
Dehşetle irkilerek sokak başında
Arkamda görürüm ayak izleri

Bir an yolum kesilir, bir dönemeçte
Korkutuverir asırlık evin yıkık duvarı
Fayda etmez artık ardımdaki servette
Hayallerim kaçır, kovalar ayak izleri

Boşlukta yüzen karanlıklarda
Sayılır hayatın geçen günleri
Benzi sararır yalnızlığın da
Karda soğur gibi ayak izleri

Bu yollar virandır, virandır sapa
Yolcusuz yolların viran elleri
Bu izler gölgemin, gölgemin galiba
Soluk renkli gölgemin ayak izleri

Pazar, 20 Nisan 1987

KÖY KAHVESİ

Denizden gelen yağmur esinti
Dumanlar kıvrım kıvrım yükseldikçe gözümde
Dudaktan dudağa birkaç fisiltı
Yavaş yavaş yükselir köy kahvesinde

Sigara dumanından boğulur bir adam
Öksürür ta derinden kopar yüreği
İnler duvarlar onun sesinden
Andırır tarlaya dikilen odun direği

Yine bir adam başındaki fesi iter bir yana
Alnındaki kırışmış çizgileri
Başını alıp avuçlarına
Örtmeye çalıştır gibi elleri

En köşedeki masa başında
Elindeki nasırıyla oynuyor bir adam
Bakmıyor etrafına bir delikanlı
Ve böylece oluyor akşam

Akşamın kızılığv vurunca cama
Yalnızlığa eklenir yeşil sessizlik
Bırakır kendini yağmur damlalarına
Sonra bir çığlık gibi vurur camlara

Islı duvarlara vurunca sesler
Taşar dışarı buğulu camdan
Akşamın son deminde o boğuk sesler
Yavaş yavaş yükselir köy kahvesinde.

Beykoz, 15 Mart 1988

MUTSUZ ÇOCUK

Yüreğinde hüznün, gözlerinde gam
Bir şeyler olmuş gibi yaşlısın
Seni bu yaşta terk eden ana
Kara kara düşünüp ah u zar etsin

Buralarda böyle yalnız gezilmez
Yokuş olur, kaya olur, taş olur
Silinmezse yaşların düştüğü yerde
Irmak olur, dere olur, çay olur

Yeter artık dolaşma bu izbe yerde
Hakkındır elbet her çocuk gibi,
senin de oynamak
Kuşlar bile uğramaz oldu buralara
Hazandan haberin var mı, ey mutsuz çocuk?
Beykoz, 30 Mart 1988

BU YOL YARE GİDER Mİ?

Yetiş turnam yetiş kalbim kanıyor
Şu gurbet ellerinde bağrım yanıyor
Vefasızlar beni Mecnun sanıyor
Sevdiğinden ayrı kalan hasret çekmez mi?

Uçmuyor artık hasret kuşları
Hiç gözümden gitmiyor yarin kaşları
Tasalıdır gariplerin başları
Bu ayrılık sevenleri üzmez mi?

Bayram gelir dostlar neş'e paylaşır
Sevgililer bahar bahar koklaşır
Lakin benim gönlüm ağlaşır
Ayrılığın intizarı biter mi?

Haber gelmez sevgilimin yanından
Uzak kaldım toprağından, bağından
Gönlüm kanar şu gönlümün yaşından
Yollar ırak, bu yol yare gider mi?

Edirne, 12 Şubat 1991

NOTLAR

NOTLAR
